

Megemlékezés a csonka turulszobornál

Vasárnap, november másodikán, az újvidéki Futaki úti temető katonasírhajnál immár tizenkilencedszer tartottak megemlékezést a letarolt katonasírok helyén, a lefejezett turulszobor előtt. Az igen színvonalas rendezvényt Matuska Márton közíró vezette.

Himnusz elhangzása után Matuska bevezetőjében üdvözölte a megjelenteket, Magyarországi szabadkai konzulátus konzulját, dr. Tápi Lajost, Botos Elemér református esperest, a pártok, szervezetek képviselőit, Mészáros Ilonkát, a kultúra lovagját és a többi jelenlevőt, kifejezve abbéli megelégedettségét, örömét, hogy a megemlékezésen üdvözölheti a most először megjelent Branimir Mitrovićot, a Tartományi Képviselőház alelnökét, aki a vajdasági képviselőház nevében jelent meg.

Soltis Lchel színművész a Bogdán József Hatvan éve történt című versét mondta el. Papp Ferenc, a műemlékvédő egyesület elnöke üdvözölve a jelenlevőket, aláhúzta, hogy majd húsz éve emlékezni jövünk ide, de immár emlékeztetni is kellene, hogy ahol gyilkoltak, ott nemcsak áldozatok voltak, hanem ott voltak a gyilkosok is. A győztesek teljes hangerővel kiáltják világgá a vesztes oldal bűnözőit és bűneit, sajátjukról hallgatnak és hallgattak. De mért nem szólnak mi, háborút vesztek a gyilkosokról is – kérdezte Papp, vagy elismerjük a győztesek logikáját, hogy a győztes gyilkosok hősök, a vesztesek háborús bűnösök? Erélyesen kell követelni a hatóságtól a majd két évtizede elkészült, Makovecz műépítész tervezte emléktorony építkezési engedélyének kiadását.

A tömeges kivégzéseket követően özvegyek és gyermekek éltek a mostoha sorsukat nincstelenségben, másodrendűségben. A probléma ma sem oldódott meg, mert amíg az egyik oldalon hirdetik a toleranciát, ugyanakkor verik és agyonverik fiataljainkat, s ha azok visszavágnak tizenöt évi rabságra ítélik őket.

A fiatalok magyarságba vetett hitük meginog, látván, hogy sokan közülünk, a magyarságunkat valutának használják fel a saját javukra, a nemzetársaik kárára.

Botos Elemér református esperes imájában és alkalmi beszédében a vérengzéseket mint emberi tettet mélyen elítélte, remélve, hogy ezt majd megteszik a hatalom képviselői is és végre hozzájárulnak az emléktorony felállításához.

Branimir Mitrović volt aki azzal kezdte beszédét, hogy ellentétben Matuska örömet kifejező kijelentésével, hogy ő részt vesz egy ilyen megemlékezésen, ezt gyászos érzéssel teszi, mert az ilyen megemlékezéseket megelőző eseményeknek sohasem kellett volna megtörténniük. A Tartományi Képviselőház már hozott határozatot egy tényfeltárási bizottság megalakulásáról. De igazán reméli, hogy ilyen vérengzésekre nem kerül sor.

Galambos László a történelmi események egyoldalú ismertetésének káros voltára hívta fel a figyelmet. Példának említette, a Duna-parti sétányon levő 42-es razzia áldozatainak emelt emlék-

A Tartományi Képviselőház alelnöke is leröpta kegyeletét az ártatlan áldozatok emléke előtt

művet. Itt az emberek tudomást szereznek a magyar fasizták vérengzesciről, és nem hallanak arról, hogy a partizánok is vittek végbe hasonló, még nagyobb vérfürdőt, és teljes jogúnak minősítette azt a követelést, hogy a magyar áldozatoknak is emeljünk méltó emlékművet.

Ezután a jelenlevők, köztük Magyar Konzulátus képviselője koszorút helyeztek el. A VMDP és a VMSZ képviselői együtt koszorúztak. Záróakkordként a Petőfi Sándor MME vegyes kórusa és a jelenlevők elénekelték a Szózatot.

■ P. F.